

13de JAARGANG, NR. 237
27 APRIL 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP DE PLAAT

Ray Anderson, Pascal Schumacher, Velkro, Peter Beets, WOFO, Silje Nergaard, Rogier Telderman, Wolfgang Hafner, Jakob Bro e.a.

13 JAZZ OP DE PLANKEN

I Compagni, John Engels, Fred Hersch e.a.

EN VERDER:

17 New York Calling (Roos Plaatsman)

18 Bestsellers Jazz Center Den Haag

20 Nominaties JJA Awards 2015

JAZZFLITS 238

staat **11 MEI** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Han Bennink 'artist in residence' van North Sea Jazz Festival 2015

Drummer Han Bennink is 'artist in residence' van het North Sea Jazz Festival 2015. Op vrijdag 10 juli speelt Bennink in een trio met pianist Oscar Jan Hoogland en trompettist Peter Evans. Zaterdag 11 juli treedt hij op met zijn eigen Han Bennink Trio, met daarin klarinettist Joachim Badenhorst en pianist Simon Toldam. Op zondag 12 juli staat Bennink op het podium met het ICP Orchestra.

Komende Amsterdam

Jazz Festival eert Hans Dulfer

Het Amsterdam Jazz Festival staat dit jaar voor een groot deel in het teken van saxofonist Hans Dulfer. Hij viert dit jaar zijn vijfenzeventigste verjaardag. Om hem te eren presenteert de organisatie een selectie aan artiesten onder de naam 'Dulfers Choice'. Uiteraard treedt Hans Dulfer zelf ook op. Andere artiesten die hun medewerking hebben toegezegd zijn saxofoniste en dochter Candy Dulfer, trombonist Joseph Bowie, saxofonist Manu Dibango, de Deeldeliers en New Cool Collective. Het Amsterdam Jazz Festival wordt 7 juni in de Amsterdam ArenA gehouden.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits:

<http://www.jazzflits.nl>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com:

<https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

'DE WERELD DRAAIT DOOR' MAAKT JAZZSPECIAL

Een beeld van de afsluitende sessie in de jazzspecial van 'De Wereld Draait Door' met vlnr: de saxofonisten Hans Dulfer en Tini Thomsen, fluitist Ronald Sniijders en gitarist Anton Goudsmit.

Het dagelijkse televisieprogramma 'De Wereld Draait Door' stond maandag 13 april volledig in het teken van de jazz. Zo'n honderd Nederlandse jazzmusici vormden het publiek van presentator Matthijs van Nieuwkerk en tafeldame Mijke van Wijk.

In het uur dat het programma duurde kwamen onder anderen drummer John Engels, zangeres Fay Claassen en trompettist Eric Vloeimans aan het woord. Ook was er live-muziek te horen van Bruut!, gitarist Anton Goudsmit, trompettist Teus Nobel en pianist Louis van Dijk en anderen. Onder meer de geschiedenis van de Nederlandse jazz passeerde er de revue. Aanleiding voor de special was een groepsfoto die op maandagochtend 13 april op het Amsterdamse Westergasterrein door Merlijn Doornik werd gemaakt. De daarop geportretteerde Nederlandse jazzmusici - meer dan honderd - waren tijdens de uitzending allemaal in de studio aanwezig.

Het programma is opnieuw te bekijken via:

<http://bit.ly/1DdAg6z>

NIEUWS

Ambrose Akinmusire in 2014 in Bird (Rotterdam). (Foto: Joke Schot)

Ambrose Akinmusire ontvangt beurs van 225.000 dollar

Trompettist Ambrose Akinmusire krijgt een beurs van 225.000 dollar van de Doris Duke Charitable Foundation. Hij mag de Doris Duke Performing Artists Award naar eigen inzicht besteden. Het bedrag wordt over een periode van drie tot vijf jaar uitgekeerd. Ook de jazzmusici Muhal Richard Abrams, Darcy James Argue, Steve Coleman, Okkyung Lee en Yosvani Terry krijgen een toelage. De Doris Duke Awards worden sinds 2011 jaarlijks uitgekeerd aan dansers, acteurs en jazzmusici. Doris Duke (1912–1993) was de dochter van de stichter van de American Tobacco Company. Zij erfde de helft van zijn vermogen.

Wolter Wierbos docent bij conservatorium Arnhem

Wolter Wierbos gaat het komende studiejaar als hoofdvakdocent trombone lesgeven op de opleiding ArtEZ Jazz & Pop in Arnhem. Wierbos is onder meer aangetrokken omdat hij zich 'interdisciplinair profileert in samenwerkingen met theater, dans en film', aldus een persbericht van het conservatorium: "Dat sluit naadloos aan op de interdisciplinaire mogelijkheden die ArtEZ biedt."

Trombonist Bert Boeren gaat lesgeven in Rotterdam

Vanaf het nieuwe studiejaar gaat trombonist Bert Boeren lesgeven op de jazzopleiding van Codarts Rotterdam. Hij vormt dan samen met Ilja Reijngoud, Marcel Boonstra en Brandt Attema (docenten bastrombone) een docententeam.

PODIA

LEIDSE RGB-FESTIVAL KRIJGT VERVOLG IN 2016

Het trio van bassist Avishai Cohen (geheel rechts) op 22 maart tijdens het eerste RGB-festival in de Leidse Stadsgehoorzaal. (Foto: Marcel Schikhof)

De eerste editie van het Leidse jazzfestival **Rhythm, Groove en Bass** (RGB) heeft van 20 tot 29 maart ruim 5.000 bezoekers getrokken. Dat meldt de organisatie. Onder anderen bassist Avishai Cohen, het duo Benjamin Herman & Anton Goudsmit en zangeres Ntjam Rosie traden er op. Het festival krijgt in 2016 een tweede, meer uitgebreide, editie, zo maakte de organisatie na afloop bekend. Het RGB-festival wordt onder de vleugels van de Stichting Jazz Leiden georganiseerd door SummerJazz Festival, Stadsgehoorzaal Leiden, Funked Up en Gebr. de Nobel.

SNARKY PUPPY'S MICHAEL LEAGUE 'ARTIST IN RESIDENCE' OP GRONINGS JAZZFESTIVAL

Bassist-gitarist Michael League van de formatie Snarky Puppy, is 'artist in residence' van het festival Jazz te Gast in Zuidhorn (Groningen). Onder zijn leiding vinden onder meer een tuinconcert en workshop plaats en wordt een opdrachtcompositie gemaakt. Jazz te Gast is op 6 juni.

De Gast, de festivallocatie, is een laan met statige huizen en tuinen midden in het Groningse dorp Zuidhorn. Over de gehele Gast zijn tuinconcerten gepland. In de ruime tuin van het beeldbepalende gebouw 'Arnichem' is het hoofdpodium te vinden. Ook op straat is er muziek, zijn er ensembles van conservatoriumstudenten en presentaties van de workshops voor de scholen. Voor het festival komen (inter)nationale en regionale jazzmusici naar Zuidhorn. "De rode draad van het festival is gastvrijheid en avontuur. We hebben daarom gezocht naar bijzondere en eigenzinnige combinaties van artiesten. Professionals improviseren en werken hierbij samen met lokale amateurs. De Gast wordt op zaterdag 6 juni een vrijplaats van experiment, vrijheid en jazz in de ruimste en breedste zin van het woord", aldus de organisatie in een toelichting. In Zuidhorn treden op 6 juni ook onder anderen zangeres Shirma Rouse, trompettist Rik Mol en saxofonist Karl Seglem op. (<http://www.jazzteggast.nl>)

Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

Paul Acket Award 2015 voor pianist Tigran Hamasyan

Pianist Tigran Hamasyan krijgt dit jaar de Paul Acket Award. Deze onderscheiding wordt jaarlijks door de organisatie van het North Sea Jazz Festival uitgereikt aan een artiest die 'meer aandacht verdient voor zijn of haar uitzonderlijke muzikantschap'. Jurylid Wim Wabbes: "Of het nu solo is, of in een ensemble – de ene keer vanuit zijn Armeense roots, de andere keer puttende uit de rijke Amerikaanse traditie, altijd vertelt hij boeiende verhalen met een meesterlijke zin voor melodie. Een van de sterkhouders van zijn generatie." Hamasyan krijgt de prijs tijdens het komende North Sea Jazz Festival. Daar speelt hij 12 juli.

Jason Moran 'artist in residence' bij Jazz Middelheim 2015

Pianist Jason Moran is dit jaar 'artist in residence' bij het festival Jazz Middelheim. Hij zal optreden met een trio en zijn Fats Waller Dance Party. Andere artiesten die in Antwerpen worden verwacht zijn het saxofonistenduo Joe Lovano & Chris Potter, gitarist Bill Frisell, Brussels Jazz Orchestra en saxofonist Archie Shepp. De openingsdag van deze vierendertigste editie van het festival kleurt volledig zwart-geel-rood met uitsluitend Belgische projecten. Dag twee staat in het teken van de vijftigste verjaardag van A Love Supreme, het legendarische album van John Coltrane. Jazz Middelheim vindt van 13 tot en met 16 augustus plaats in Park Den Brandt. (<http://www.jazzmiddelheim.be>)

Edward MacDowell Medal 2015 voor Gunther Schuller

Orkestleider-hoornist Gunther Schuller (89) ontvangt 9 augustus de Edward MacDowell Medal 2015. Deze onderscheiding voor artiesten die een excellente bijdrage aan hun tak van kunst hebben geleverd, wordt jaarlijks sinds 1960 uitgereikt. "He's a composer's composer with laser-sharp ears, a sensitive, fertile, creative mind, endless energy, and a generous, humane soul", aldus de selectiecommissie over Gunther Schuller. Eerder prijswinnaars waren Aaron Copland (1961), Robert Frost (1962) en Leonard Bernstein (1987). Ook Sonny Rollins kreeg de medaille. De medailles worden uitgereikt door de MacDowell Colony, een instituut in Peterborough, New Hampshire, waar artiesten enkele weken kunnen werken in groepen van twintig tot dertig mensen.

BIJZONDER CONCERT VAN DUO SCOFIELD/CLEARY

Jon Cleary. (Foto: Joke Schot)

John Scofield (gitaar) en Jon Cleary (zang, piano) deden zondag 19 april LantarenVenster in Rotterdam aan. Een bijzonder duo dat een bijzonder concert gaf. Ze speelden muziek uit New Orleans en rhythm 'n' blues-klassiekers. Scofield: "Jon zingt veel en ik zing daar dan weer omheen met mijn gitaar. Bluespower!"

Slotconcert project Amsterdam World Jazz City 2014

Het project Amsterdam World Jazz City 2014 wordt 30 april, op International Jaz Day, in het Tobacco Theater in Amsterdam afgesloten. Dat gebeurt met muziek en filmische impressies van de verschillende activiteiten die onder deze noemer plaatsvonden. Gastsolist is altist Benjamin Herman en verder speelt onder meer de Jazz Focus Big Band onder leiding van Peter Guidi. Amsterdam World Jazz City 2014 ging 3 oktober 2013 van start ter promotie van Amsterdam als jazzstad.

PRIJZEN

JAARLIJKSE COMPOSITIEOPDRACHT NORTH SEA JAZZ FESTIVAL VOOR REINIER BAAS

Reinier Baas bij Jazz in Serah, Zaandam. (Foto: Joke Schot)

Reinier Baas heeft de Compositieopdracht 2015 van het North Sea Jazz Festival gekregen. "Baas maakt heldere muzikale keuzes en is in staat om continu de aandacht vast te houden", aldus de jury. De première van Reinier Baas' compositie is op zondag 12 juli. Het festival verstrekt de vrije compositieopdracht jaarlijks aan een veelbelovende Nederlandse jazzcomponist.

JAZZ OP DE PLAAT

METROPOLE ORKEST STRINGS WITH THE GHOST, THE KING & I The Inventors MO

Bezetting:

Metropole Orkest Strings olv Rob Horsting,
Frans van Geest (b),
Vincent Koning (g),
Rob van Bavel (p).

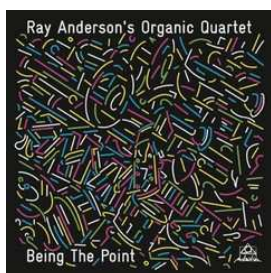
De openingstrack van deze unieke samenwerking tussen het 'gitaartrio' van Rob van Bavel en de strijkers van het Metropole Orkest heeft iets trekpopperigs, iets 'tongue-in-cheek': die wat vreemde sfeer komt mee met het eerste thema, Claude Debussy's 'Golliwoggs cakewalk'. Inderdaad, op 'The Inventors' wordt klassieke muziek onder handen genomen – wellicht één van de moeilijkste en makkelijkst weg te schamperen ondernemingen in jazzland. Toch is de aanpak verrassend: 'The Ghost, The King & I' kiest niet voor evergreens, maar voor Debussy, Ravel en (inventies van) Bach – met één originele compositie als toegift. Het lijkt alsof de muziek in eerste instantie voor trio gekozen en bewerkt werd, en daarna in onvervalste Metropole-traditie verrijkt met de strijkers. Daarbij werd het klassieke materiaal als bron gebruikt, maar zeker niet slaafs nagevolgd: er is veel ruimte voor improvisatie – ook voor gitaar en bas; er wordt gespeeld met tempowisselingen, pedaalnoten en 'vamps', en het geheel wordt overtuigend in een jazzritmiek gezet. Het klassieke compositorische principe van de 'doorwerking', in jazz vaak té afwezig, wordt smaakvol en doeltreffend gehanteerd – geen 'chorusjes' dus...

Een trio van piano, gitaar en bas heeft natuurlijk sowieso een redelijk 'softe' klank, en aangevuld met strijkers wordt het klankbeeld er niet snediger op. 'Pavane' is zo'n 'guilty pleasure', waarbij op elk moment een schattig edoch stervend Disney-figuurtje onverhoeds in musical dreigt uit te barsten. Tja: sentimentaliteit is (gelukkig) een legitieme emotie, en zolang ieders tolerantiedrempel anders ligt, mag ik bij tijd en wijle graag wat violen in m'n achtergrond horen. Die violen klinken trouwens zelden beter dan hier: zelfs op mijn gewone-mensen-audio klinkt deze super-audio-cd erg goed.

Arne Van Coillie

Bekijk hier een kort promofilmje: <http://bit.ly/1zfv9Pf>

RAY ANDERSON'S ORGANIC QUARTET Being the Point Intuition Records

Bezetting:

Ray Anderson (tb, voc),
Gary Versace (o),
Steve Salerno (g),
Tommy Campbell (d).

Trombonist Ray Anderson is telkens weer in staat om zichzelf opnieuw uit te vinden. Steeds komt hij met nieuwe bands om andere uithoeken van de jazz te verkennen, waarbij hij geen enkele stijl mijdt. En net als bijvoorbeeld filmregisseur Stanley Kubrick weet hij het genre dat hij aanpakt zodanig naar zijn eigen hand te zetten dat de muziek de grenzen van dat genre ontstijgt. Hij brengt smeugheid aan in vrije geïmproviseerde muziek, laat brassbandmuziek uit New Orleans struikelen en komt met blues op podia waar men freejazz verwacht. Zijn nieuwste project is het Organic Quartet, waarin een hoofdrol is weggelegd voor Hammondorganist Gary Versace. Anderson maakt er een compleet klassieke bezetting van, met gitaar (Steve Salerno) en drums (Tommy Campbell). Het debuutalbum van de groep, 'Being the Point', kent natuurlijk ronkende Jimmy Smith-momenten (grappig detail is dat Campbell een neef van de legendarische organist is). Anderson legt echter ook het verband tussen het Hammondorgel en de progrock van de jaren zeventig. En hij durft het aan om een diep ontroerende ballad te spelen ('Child's eyes') die nergens vastloopt in clichés. Door alles heen schittert de aanstekelijke humor en het onverbetelijk optimisme van een ware tromboneauteur.

Herman te Loo

Luister hier naar een fragment van de cd:
<http://www.rayanderson.org/live/>

PASCAL SCHUMACHER
Left Tokyo Right
Laborie Jazz

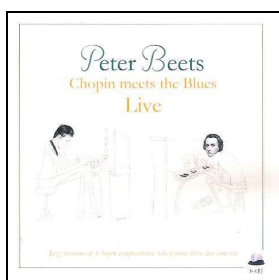

Bezetting:

Pascal Schumacher (vibr),
 Franz von Chossy (p, Fender Rhodes),
 Paul Belardi (b),
 Jens Dümpe (d, nambu-tekki
 + Sylvain Rifflet (sax, kl),
 Magic Malik (fl, voc),
 Aliénor Mancip (harp)
 Verner Pohjola (tp, flh).

Bekijk hier een video over de cd:
<http://bit.ly/1PMEWqs>

PETER BEETS
Chopin Meets The Blues Live
Magic Ball Jazz Records
 (info@maxanter.nl)

Bezetting:

Peter Beets (p),
 Marius Beets (b),
 Gijs Dijkhuizen en Martijn Vink (d).

Peter Beets live:
<http://bit.ly/1zqfHIW>

JAZZ OP DE PLAAT

Pascal Schumacher is de afgelopen jaren uitgegroeid tot een van Europa's beste en origineelste vibrafonisten. Op zijn zesde album 'Left Tokyo Right' produceert de Luxemburger met zijn kwartet een verbluffende kruisbestuiving van klassiek, jazz en pop.

'Left Tokyo Right' is het muzikale verslag dat Schumacher maakte van zijn reis door Tokyo. Op meeslepende wijze laat hij in negen stukken de drukte en gekte van de moderne grote stad enerzijds, en de rust en spiritualiteit van het traditionele oude Japan anderzijds ademen. De muzikant en zijn begeleiders creëren een fascinerende ruimtelijke sfeer met complexe structuren, accelererende ritmes, repeterende thema's, mystiek en lyrische melodieën.

Het geheel klinkt ambitieus, maar Schumacher weet een uitstekende balans te vinden waardoor hij de muziek toegankelijk maakt. Zelf is hij in het bezit van een fabelachtige techniek waarmee hij tot in de kleinste details imponeert. Tussen alle eigen composities maakt Schumacher ook plaats voor een schitterende uitvoering van Ryuichi Sakamoto's klassieker 'Merry Christmas mr. Lawrence'.

Naast zijn vaste begeleiders Franz von Chossy op toetsen, Paul Belardi op bas en Jens Dümpe op drums schakelde Schumacher voor dit album ook de hulp in van fluitist Magic Malik en harpist Aliénor Mancip. 'Left Tokyo Right' hypnotiseert je van de eerste tot de laatste seconde. De cd laadt je op met een stoot energie die aanzet tot opnieuw luisteren. Een plaat die je niet meer loslaat.

Serge Julien

De cd 'Chopin Meets The Blues' werd in 2010 met een Amerikaanse bezetting opgenomen. Hoewel deze cd goede kritieken kreeg was pianist Peter Beets er achteraf niet echt tevreden over. Te tam en te netjes, vond hij en gaf zichzelf een revanche met een nieuwe uitvoering. Deze live-cd 'Chopin Meets The Blues Live' bevat nog zes van de acht nummers, die dus langer duren en hem meer ruimte geven. Dat is echter niet het grote verschil. Waar de oude cd nog zwaar leunt op de originele Chopin-composities, Beets keurig en degelijk soleert en gitarist Joe Cohn harder swingt dan hij zelf, is de live-cd in alle opzichten een enorme verbetering. Beets swingt nu ongeremd, komt los van de grond en zweeft boven de composities, ook in de rustige stukken. Het Nederlandse ritmeduo is trouwens ook beter op dreef en stuwender dan de Amerikanen. Deze live-cd is ook in andere opzichten verre te prefereren. Chopin is niet meer zo nadrukkelijk aanwezig en alleen nog leverancier van het akkoordenschema, waarbij opvalt dat Frédéric Chopin net zulke mooie liedjes heeft geschreven als Irving Berlin, Rodgers & Hart, Gershwin en andere componisten van het Great American Songbook. Chopin is nog even te horen in de introductie van de twee Preludes, in de Nocturnes en Mazurka kan hij alleen nog herkend worden uit de akkoorden, zodat dit een echte jazz-cd is geworden en geen verjazzte klassieke muziek. Deze cd werd opgenomen op de Steinway (subtiel en evenwichtig) van het Concertgebouw Amsterdam, op de Bösendorfer (brutaal en luidruchtig) van de golfclub de Hooge Vorssel in Nistelrode en op de Yamaha (kaal en zuinig) van de Rijswijkse Schouburg. Wie al genoten heeft van de cd uit 2010, zal verbaasd zijn dat het nog zo veel beter kan.

Tom Beetz

ZANUSSI 5
Live In Coimbra
Clean Feed

Bezetting:

Kjetil Møster (ts, ss, kl),
 Jørgen Mathisen (ts, kl),
 Eirik Hegdal (bars, kl),
 Per Zanussi (b, comp),
 Gard Nilssen (d).

JAZZ OP DE PLAAT

'Daar had ik graag bij willen zijn,' is de eerste gedachte die je bekruipt als 'Live In Coimbra' ten einde is. De Noorse bassist Per Zanussi heeft namelijk voor zijn kwintet Zanussi 5 een sublieme set bedacht vol prikkelende composities, welluidende arrangementen en robuuste solo's. Het album opent met de ijle, minimale klanken van 'Celestial', dat inderdaad hemels klinkt.

‘ **Prikkelende composities en welluidende arrangementen** ’

De drie rietblazers, Kjetil Møster, Jørgen Mathisen, Eirik Hegdal, spelen lange noten die behoedzaam langs elkaar heen schurken, hetgeen een weldadig klankspel oplevert. Als we na ruim drie kwartier eindigen met een collectieve improvisatie die het publiek in vervoering brengt, hebben we onderweg een dynamisch ijzersterk oorspel langs horen trekken. Daarin zullen liefhebbers van aardse bassist/componisten als Charles Mingus en Dave Holland veel plezier aan kunnen beleven. Bovendien tovert de leider, die voor alle composities tekent, met de klankkleuren van zijn drie klarinetten, twee tenorsaxofoons en een baritonsaxofoon die ook nog eens als extra groovemachine kan dienen. Gelukkig heeft Clean Feed het allemaal laten opnemen, want het Portugese Coimbra ligt nou eenmaal niet naast de deur.

Herman te Loo

Bekijk deze formatie live in Japan:

<https://www.youtube.com/watch?v=cVS4wIYIVRc>

ROGIER TELDERMAN TRIO
Contours
RM Records

Bezetting:

Rogier Telderman (p),
 Guus Bakker (b),
 Tuur Moens (d).

De (westerse) klassiekemuziektraditie heeft een aantal onmiskenbare verdiensten. De voorbije eeuwen zag een rijk arsenaal aan compositietechnieken en muzikale vormen het licht; de harmonische traditie geeft een gevoel van 'logische voortgang' aan volks- en kunstmuziek. Europese culturele dominantie heeft dat systeem wereldwijd geëxporteerd – maar er wordt zowel in de klassieke muziek als in de jazz ondertussen al meer dan een eeuw aan de boom geschud. Dat is maar goed ook, want andere manieren om eenheid, consistentie en structuur te brengen in muziek geven nieuwe klanken en mogelijkheden. Maar je moet als muzikant natuurlijk wél uit je pijp komen.

'Contours', volledig geschreven door Rogier Telderman, staat met beide voeten in het hedendaags pianotrioklankidoom van Phronesis en Avishai Cohen (inclusief joodse klanken; zouden Hebreeuwse kleuraccenten de nieuwe 'blue notes' van de jazz worden?). Wat ik soms mis bij al deze muzieken, en ook bij Telderman, is een gebrek aan eenheid, een 'lange adem' in de composities. Een goed idee, dat weet iedereen die zelf schrijft, is zelden langer dan vier maten; de kunst (of kunde) zit hem dan ook vaak in de uitwerking – niet in het samenbrengen van een aantal goede, maar verder vaak ongerelateerde ideeën. Die collageachtige compositietechniek geeft een afstandelijke, strenge en abstracte, ja zelfs wat boze sfeer aan de hier verder zeer vakkundig geschetste contouren. Overgangen – ritmisch zowel als melodisch – zijn meestal bruusk, melodieën vaak afwezig, improvisaties erg cerebraal. Dat maakt van deze plaat voor mij een interessant, maar zelden aangrijpend werkstuk. Met als boeiendste uitzondering het heel mooie afsluitende doch typisch streng getitelde 'Waltz'.

Arne Van Coillie

Bekijk de 'making of' hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=qgy-lOuspUk>

JAZZ OP DE PLAAT

LOCOMARKET

Zingaria

OAP Records

Bezetting:

Jacopo Mezzanotti (g),
Denis Fattori (tp),
Alex Gorbi (b),
Carmine Ioanna (acc, p).

Locomarket is een Italiaanse formatie die als muzikaal experiment is ontstaan, toen vier jeugdvrienden, eenmaal professioneel jazzmusicus geworden, besloten hun liefde voor de Italiaanse folkmuziek te delen. Wat je dan krijgt is een zalige versmelting van volksmelodieën en jazz met een hoog improvisatiegehalte. Bekende thema's uit de Italiaanse folkmuziek vormen de basis, maar dan is het al gauw gedaan met die oorsprong en gaat de band volkomen vrij in hun interpretatie. Spannende duels en fraaie dialogen in intrigerende toon- en maatwisselingen. Carmine Ioanna is zeer op dreef op de accordeon en laat horen hoe zijn klassieke scholing op dit instrument schitterend uitpakt in jazzy arrangementen en improvisaties. Trompettist Denis Fattori lijkt in zijn spel wat weg te hebben van Enrico Rava met een prachtig ruimtelijke melodieuze benadering. 'Zingaria' heeft de sfeer van een dorpsplein ergens in de Italiaanse heuvels, waar tijd geen vat lijkt te hebben op het leven, waar de dingen hun traagheid hebben, waar de liefde plotseling opbloeit in steelse blikken en de geur van geraniums en orchideeën door de smalle straatjes kringelt. In de schaduw van de luifel van een kleine ristorante spelen de mannen van Locomarket de verhalen van liefde en heimwee. Intens, speels, subtiel, vurig, uitbundig, ingetogen en zo veelzijdig als de menselijke emotie.

Frank Huser

Beluister enkele previews:

www.locomarket.it/music

MIKE DEL FERRO

The Johannesburg Sessions Challenge

Bezetting:

Mike del Ferro (keyb),
Mbuso Khoza (voc),
Carlo Mombelli (b),
Kesivan Naidoo (d),
Thebe Lipere (perc).

Op zijn muzikale rondreis over onze globe is pianist Mike del Ferro in Zuid-Afrika beland. Samen met Carlo Mombelli (b), Kesivan Naidoo (d) en Thebe Lipere (perc), zijn vaste begeleiders aldaar, en de Zulu-zanger Mbuso Khosa, heeft hij in de grootste stad van het land 'The Johannesburg Sessions' opgenomen. Een album waarin hij zijn muziek heeft vermengd met de Zuid-Afrikaanse. Omdat de opnamen nogal verschillend klinken, is het totaalplaatje van de cd wat verbrokken. Een ander minpuntje is dat Del Ferro zijn inbreng nogal eens tegenover die van de Zuid-Afrikanen stelt. Als ze samen optrekken, zoals in 'Goema on saturday' of 'Leyla', barst het vuurwerk los. 'Goema' is een instrumentaal nummer, waarin Del Ferro eens even stevig aan de gang gaat. In de vocale tracks klinkt de zanger mij iets te verfijnd. Een bijzondere opname is 'The mosquito loop'. Het wordt gebouwd op een basistrack uit de synthesizer die een rondvliegende mug laat horen. Daaroverheen leggen de slagwerkers hun ritmische patronen. Maar de mug, hij vloog door... In 'Buzzcycle' klinkt de invloed van Abdullah Ibrahim door, de eminente vergrijsde Zuid-Afrikaanse componist, orkestleider en pianist.

Hessel Fluitman

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflitswebsite in het archief te vinden.

DIVERSE NEDERLANDSE ARTIESTEN

Nederlandsch Fabricaat

Hot Jazz & Swing

Doctor Jazz

JAZZ OP DE PLAAT

Doctor Jazz, de pleitbezorgers van de traditionele jazz, geeft regelmatig cd's uit met oude tot zeer oude opnamen. Ze stellen de geschiedenis van de Nederlandse jazz in een steeds helderder daglicht. Op de cd 'Nederlandsch Fabricaat' staan voor het merendeel niet uitgegeven opnamen uit de jaren 1926–1947. Het is verbazingwekkend hoe Doctor Jazz, al dan niet in samenwerking met het Nederlands Jazz Archief, dergelijke oude Hot Jazz- en swingopnamen te pakken krijgt en uit de anonimiteit haalt. Op de cd staan vijftig stukken. Onder anderen The Ramblers, Eddy Christiani, Dick Willebrandts, The Millers, Ernst van 't Hoff, The Skymasters, Coleman Hawkins, Nat Gonella, Eddy Meenk en Mat Mathews komen voorbij. Van hen zijn veel afgekeurde 'takes' te vinden. Dat ze afgekeurd werden had niet altijd te maken met de kwaliteit van de muziek, maar kon ook liggen aan mankementen aan de matrijs. Neem bijvoorbeeld 'You took advantage of me' van het orkest van Eddy van Meenk met de Amerikaanse pianist Freddy Johnson. Van dat nummer is een opname van slechte kwaliteit bekend. Geluidstovenaar Harry Coster repareerde de beschadigde matrijs van de tweede 'take' en laat ons nu in volle glorie van het stuk genieten. Enkele opnamen uit de WO II bewijzen dat niet alleen het orkest van Dick Willebrandts voor de propagandazender D.E.S. (Deutsche Europasender) opnamen maakten, maar ook The Ramblers, de orkesten van Ernst van 't Hoff en van Piet van Dijk. En ook de na de oorlog meerdere keren opnieuw tot leven gewekte Millers werkten voor de Duitsers. Voor de zender werd swingende muziek gemaakt die boven de middelmaat uitstak en in den lande officieel niet gespeeld mocht worden. Alle verboden swingtechnieken mochten worden gebruikt. De muzikanten hadden geen keus en moesten doodeenvoudig. Dick Willebrandts was na de oorlog een van de zeer weinige artiesten die desondanks voor hun samenwerking met de Duitsers muzikaal de nek werd omgedraaid.

Hessel Fluitman

Het orkest van Dick Willebrandts in 1943 op Decca:

https://www.youtube.com/watch?v=re_Egp4IuOI

WOFO

Erratic Tails

Eigen beheer

Bezetting:

Mattias Laga (kl, bkl),
Michel Mast (ts),
Pieter Baert (p),
Xavier Verhelst (bg, comp),
Simon Raman (d),
+ The Wofettes: Cécile Broche, Anouk Sanczuk (v), Eline Duerinck (c).

De Gentse basgitarist Xavier Verhelst heeft zijn kwintet WOFO flink vernieuwd. Behalve een nieuwe pianist (Pieter Baert) en drummer (Simon Raman) heeft hij ook nog eens een drietal dames aan zijn groep toegevoegd. The Wofettes zijn geen zangeressen, maar twee violistes (Cécile Broche, Anouk Sanczuk) en een celliste (Eline Duerinck). Op het nieuwe album, 'Erratic Tails', is te horen dat ze tussen de heren zijn gekropen om van WOFO een volwaardig octet te maken. Vooral in de kamermuzieksferen die Verhelst in sommige stukken oproept (van de opener 'The rabbits are restless tonight' tot een nieuw arrangement van 'Koelkastsmeerbaar', een smeug stuk van de eerste cd) weet het nieuwe WOFO te overtuigen. Elegantie en charme zijn de pijlers waarop de leider zijn composities stoelt. De enkele keer dat het wat pittiger moet (het rockachtige 'Minor mistakes') is Verhelst wel op zijn post met de melodieuze akoestische basgitaar, maar mist drummer Simon Raman de pit om het echt te laten vonken. Het is een klein smetje op een fijn album. Laten we hopen dat WOFO de dames aan boord kan houden voor een vijfde cd.

Herman te Loo

WOFO 'The Rabbits are restless': <http://bit.ly/1GihSxx>

SILJE NERGAARD
Chain Of Days
 Okeh

Bezetting:

Silje Nergaard (voc),
 Halgrim Bratberg (g),
 Håvard Bendiksen (g),
 Audun Erlien (b, keyb).

JAZZ OP DE PLAAT

Wanneer ik luister naar 'Chain Of Days', het vijftiende album van de Noorse zangeres Silje Nergaard, krijg ik op geen enkele wijze het gevoel dat ik dit al eens eerder heb gehoord. Bij sommige musici merk je na verloop van tijd een soort herhaling of een dusdanig sterk ontwikkelde persoonlijke stijl waardoor elk album een bijna dogmatische signatuur krijgt. Bij Silje Nergaard is dat voor mij geenszins het geval. Natuurlijk klinkt haar stem vertrouwd, maar het repertoire, de arrangementen en de instrumentatie klinken fris en opnieuw anders dan op haar vorige albums. Dat verdient een groot compliment. Het leert ons dat zij voortdurend innoveert, nieuwe wegen zoekt en zich blijvend ontwikkelt. Haar laatste album voelt dus allerminst als de volgende in een lange reeks. 'Chain Of Days' is vooral een intiem album dat met name door het spel van de twee gitaristen soms een bijna folkachtige sfeer kent. Wat vooral opvalt is de ruimtelijke sfeer die Nergaard weet te creëren. Ze heeft het lef het klein te houden. Juist door de bescheiden instrumentatie krijgt de vertolking van het repertoire een mooie fijnzinnige benadering en komt het tegelijk heel dichtbij. Het lijkt wel alsof ze met dit album nog meer vertrouwt op haar vocale capaciteiten, onder meer door de keuze voor die kleine instrumentatie. Op 'Hunting high and low' (bekend van de popgroep Aha) na is al het werk door Nergaard nieuw gecomponeerd. Mooie gastrollen van onder anderen vocalist Kurt Elling en trompettist Arve Henriksen. 'Chain Of Days' is een juweel van een plaat.

Frank Huser

Bekijk de trailer van 'Chain Of Days':
www.youtube.com/watch?v=G4TBWM2CqRY

JAKOB BRO
Gefion
 ECM

Bezetting:

Jakob Bro (g),
 Thomas Morgan (b),
 Jon Christensen (d).

De Deense gitarist Jakob Bro legde een indrukwekkend parcours af aan de zijde van grootheden als Paul Motian, Bill Frisell, Kenny Wheeler, Tomasz Stanko en Paul Bley. Als u een trouwe Jazzflitslezer bent, rinkelt er nu een belletje: Deens, ECM, Stanko en consorten? Inderdaad, 'Gefion' bevindt zich duidelijk in de hoek van de 'Nieuwe Noordse Koelte'... Nu werd ik op deze pagina's al eerder lyrisch over 'een concept waarin verstilling en een zekere romantiek een plaats krijgen', over 'de schoonheid van desolate landschappen...', en over muziek die 'akoestisch, transparant, welhaast meditatief bij wijlen, breekbaar, en daardoor o zo sterk' is. Dat zijn omschrijvingen die helemaal waar kunnen zijn, maar ook als een passe-partout op een aanzienlijk gedeelte van de output van ECM van toepassing zijn...

‘ **Leegheid kan mooi zijn, maar eveneens saai** ’

Maar de ene fjord is de andere niet, en leegheid kan mooi zijn, maar ook saai. 'Tot de essentie komen' kan een kwaliteit zijn, maar bij een eerste beluistering is de essentie van de nieuwste van Bro niet duidelijk (net zoals de meeste trackgrenzen, en als de speler op repeat staat, zelfs het herbeginnen van de cd – dat laatste zou een concept kunnen zijn). Mij hebben een tweede en derde beluistering niet geholpen. 'Gefion' heeft zijn momenten, maar die worden naar mijn gevoel gescheiden door lange meditatieve minuten; doordat de bijbehorende sauna en dennengeur ontbreken, blijf ik een beetje verweesd, ja lichtelijk geënerveerd achter.

Arne Van Coillie

Bekijk het trio van Jakob Bro hier: <http://bit.ly/1Eb4CrX>

JAZZ OP DE PLAAT

SNARKY PUPPY

Sylva

Impulse

Bezetting:

Bob Lanzetti, Mark Lettieri,
Chris McQueen (g),
Bill Laurance (p, keyb),
Cory Henry (org, moog, clavinet),
Justin Stanton (Fender Rhodes, keyb),
Jay Jennings, Mike 'Maz' Maher (tp, flh),
Chris Bullock (ts, kl),
Nate Werth (perc),
Michael League (b, moog),
Robert 'Sput' Searight (d),
+ Metropole Orchestra olv Jules Buckley

Eindelijk is er dan een cd/dvd van de New Yorkse superformatie Snarky Puppy op een 'groot' label (Impulse), want het merendeel van de cd's en dvd's van Snarky Puppy is louter via hun eigen site te koop. Juist door 'exposure' in kleine winkels kan hun naam en faam alleen maar groeien. Zoals ik eerder in mijn bespreking van hun live-cd/dvd 'We Like It Here' (opgenomen te Utrecht in 2013) al aangaf, blijft Snarky Puppy zijn horizon verbreden en verdiepen. Op 'Sylva' heeft ons eigen Metropole Orkest de eer deze giganten te begeleiden. En hoe! Dat we met dit orkest een diamant binnen onze landsgrenzen hebben wisten we al (Haagse politiek, lezen we even mee.....), want wat kunnen deze mensen spelen. Alles is zuiver en spatgelijk, wat bij de muziek van de 'Snarkies' niet eenvoudig is. En geen overdubs, want alles is live opgenomen in Dordrecht vorig jaar (zie ook de bijgevoegde dvd). Dat de chemie tussen Michael League (leider van Snarky Puppy) en dirigent Jules Buckley voelbaar is wordt duidelijk in de schitterende arrangementen die ze samen schreven voor dit project. De composities zijn allemaal van League, die zo onderhand een standbeeld verdient voor zijn briljante spel, timing en composities. Die kunnen je werkelijk tot tranen toe roeren, maar keren altijd weer terug naar een spetterende beat. De 'twists' en 'turns' die de nummers bevatten zijn karakteristiek voor de band en het Metropole Orkest vult dit geweldig aan met accenten en passages van ingetogen schoonheid. Solistisch springt Cory Henry er weer uit met onnavolgbare soli op orgel en moog. Vooral live is het een genot om hem aan het werk te zien. Je gelooft je oren nauwelijks. Uiteraard doen de anderen nauwelijks onder voor Henry. Gelukkig is deze combinatie eind april voor twee concerten in Rotterdam (helaas wel uitverkocht), zodat ik met eigen ogen dit huzarenstukje kan gaan aanschouwen.

Reinier van Bevervoorde

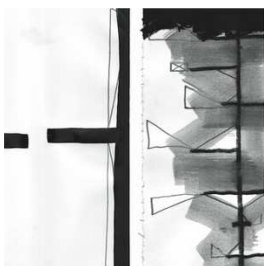
Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=MLJLRN8LOVA>

LINUS + SKARBO/ LEROUX

Linus + Skarbø/Leroux

El Negocito Records

Bezetting:

Ruben Machtelinckx (banjo, g, baritongit),
Thomas Jillings (ts, c-melodysax, kl, synt),
Frederik Leroux (banjo, baritongit)
Øyvind Skarbø (d, Hammond-orgel)

Op de titelloze nieuwe cd van Linus + Skarbø/Leroux spelen vier muzikanten: het duo Machtelinckx-Jillings (Linus) en twee gastmusici. Ze hebben dezelfde muzikale visie, zo blijkt. De vier spelen in alle rust samen en rijden elkaar niet in de wielen. Het resultaat is intiem en progressief. Met twee banjospelers in de gelederen, komt dit instrument uitgebreid aan bod. De technisch goede spelers zijn niet op zoek naar het experiment. In alle rust wordt in een stuk of vier nummers mooi tokkelend gespeeld.

‘ **De banjo komt op dit album uitgebreid aan bod** ’

Verrassend is dat slagwerker Øyvind Skarbø In 'Vlaag' en 'Vraag' ook Hammondorgel speelt. De klank van het orgel doorbreekt de wat landelijke sfeer in de overige nummers. Een sfeer waarmee de vier heren appelleren aan mijn oude 'folk'-hart. De groep onderscheidt zich met deze door crowdfunding gefinancierde cd ook door de verpakking. Die is van karton en voorzien van een doorlopende tekening van Ante Timmermans.

Hessel Fluitman

Beluister hier een stuk van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=zS55-dldf2c>

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

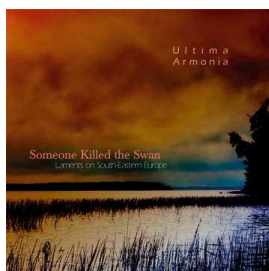
WOLFGANG HAFNER Kind Of Cool ACT

Bezetting:
Dusko Goykovich (tp), Jukka Perko (as),
Jan Lundgren (p), Christopher Dell (vib),
Dan Berglund (b), Wolfgang Haffner (d).

Beluister hier een stuk van de cd:
<http://bit.ly/1EsAURk>

ULTIMA ARMONIA Someone Killed The Swan Leo Records

Bezetting:
Boris Kovač (ss, as, bkl), Stevan Kovač
Tickmayer (p, keyb), Miloš Matić (b), Lav
Kovač (d).

LESZEK MOZDZER & FRIENDS Jazz At Berlin Philharmonic III ACT

Bezetting:
Leszek Mozdzer (p),
Lars Danielsson (b),
Zohar Fresco (d),
+ Atom String Quartet.

JAZZ OP DE PLAAT KORT

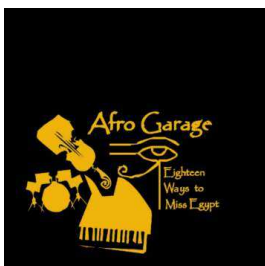
De Duitse drummer Wolfgang Haffner loopt al een jaar of dertig mee. Hij speelde onder meer in de band van Peter Herbolzheimer, bij de NDR-bigband en is op een hele serie opnamen te horen. Op 'Kind Of Cool' heeft hij zich omringd met een internationaal gezelschap van gelouterde jazzmuzikanten. Haffner heeft een keuze gemaakt uit een aantal jazzklassiekers en die aangevuld met enkele eigen composities. Die vallen niet uit de toon, al zijn ze wel moderner van toonzetting. De ploeg beweegt zich binnen de klassieke composities over zelf gebaande paden. De muziek blijft voortdurend herkenbaar, ook al zetten de musici de thema's naar hun eigen hand. Het resultaat steekt ver uit boven doorsnee opnamen. 'My funny Valentine' met een prachtig lyrische altsolo van de Fin Jukka Perko is een meeslepende ballad. 'One for daddy O', dat daarna klinkt, roept ook herinneringen op aan de sfeer van de jaren vijftig, zonder clichématig te worden. Net zoals 'So what'. Kortom, 'Kind Of Cool' is een smaakvolle en vriendelijke cd. Bekende muziek in een nieuw en passend jasje.
Hessel Fluitman

De ondertitel van 'Someone Killed The Swan' is veelzeggend: 'Lament on South-Eastern Europe'. De twee leiders van dit kwartet, de Servische rietblazer Boris Kovač en de Hongaarse pianist Stevan Kovač Tickmayer hebben muziek geschreven die vooral een klaaglijk, elegisch karakter heeft. Voor hun composities putten ze ook duidelijk uit de volksmuziek van hun regio als inspiratiebron. Zo laat Kovač Tickmayer zijn piano regelmatig klinken als een cimbalom, zeker als hij het binnenwerk bespeelt of zijn instrument prepareert. De rieten van Boris Kovač zijn eveneens Europees geïnspireerd. Zijn spel op basklarinet laat zich eerder vergelijken met dat van John Surman of Louis Sclavis dan met Eric Dolphy of David Murray. Behoudens een enkel vrolijk stukje ('Folk cabaret') is de sfeer op het album consequent volgehouden. Als luisteraar word je daar misschien wat mineur van, maar veel van de tracks zijn van een zodanig hartverscheurende schoonheid dat je dat graag voor lief neemt.
Herman te Loo

Hoewel Leszek Mozdzer in Polen allang tot de grote pianisten behoort, is hij hier toch betrekkelijk onbekend. Wellicht kent u hem van zijn samenwerking met cellist-bassist Lars Danielsson en trompettist Thomasz Stanko. 'Jazz At Berlin Philharmonic III' is niet deel drie van een serie cd's van Mozdzer, maar van een serie van het label ACT, met opnamen gemaakt in de Kammermusiksaal van de Berliner Philharmoniker. Album I en II werden gevuld door respectievelijk de pianisten Michael Wollny en Bugge Wesseltoft.

Mozdzer's pianospel is strak als een snaar en de combinatie met bassist Lars Danielsson voldoet prima. Door de medewerking van het Atom String Quartet schurkt de muziek tegen het klassieke idioom aan. De vier strijkers spelen heel sterk als eenheid. Hun feature 'Na 7' is een stuk met vaart en spanning. In 'Love pastas' draaien piano en strijkers mooi om elkaar heen. Ook Danielsson krijgt volop ruimte in het stuk. Het kan niet anders of ze houden allen van Italiaans eten. In 'Africa' komt Danielsson maar moeizaam op gang. Uiteindelijk maken de zeven er nog iets moois van, maar echt naar Afrika voeren ze me niet. In 'Gsharim' heeft de slagwerker een overwegende functie. Poëtische muziek. Weldadige schoonheid.
Hessel Fluitman

AFRO GARAGE
Eighteen Ways To Miss Egypt
 Leo Records

Bezetting:

Christoph Baumann (p), Jacques Siron (b, voc), Dieter Ulrich (d, perc).

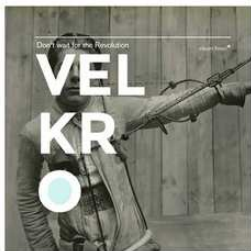
GRÜNEN
Pith & Twig
 Clean Feed

Bezetting:

Achim Kaufmann (p), Robert Landfermann (b), Christian Lillinger (d).

VELKRO
Don't Wait For The Revolution
 Clean Feed

Bezetting:

Bostjan Simon (ts), Luis Candeias (d), Stephan Meidell (g, bg, elektronica).

JAZZ OP DE PLAAT KORT

Het lijkt wel of the Two All's school maken. Dat is natuurlijk onzin, want het Zwitserse trio Afro Garage maakt al sinds 1991 samen muziek. Desalniettemin moest ik aan Albert Van Veenendaal en Alan Purves denken bij de speelse muziek die op 'Eighteen Ways To Miss Egypt' te horen is. Pianist Christoph Baumann, bassist Jacques Siron en slagwerker Dieter Ulrich maken op dit album volledig geïmproviseerde muziek bij een tweetal films die zich in Noord-Afrika afspelen. Daarbij doen ze geen poging om Afrikaanse muziek te imiteren, maar de invloed is wel degelijk aanwezig. In de geprepareerde piano die in de stukjes getiteld 'Daily craze' horen, klinkt hij als een kalimba of mbira. En ook de drumsolo 'What the moon keeps to herself' doet Afrikaans aan, gefilterd door Europese sensibeleit. Het stuk zou op een cd van Michael Baird ook niet hebben misstaan. 'Eighteen Ways To Miss Egypt' is een vrolijk muzikaal avontuur dat je af en toe laat grinniken maar je vooral met een enorme grijns achterlaat. Na ruim drie kwartier is de koek helaas op, maar gelukkig zit er een repeatknop op de cd-speler.

Herman te Loo

Luister hier naar cd-tracks: <http://bit.ly/1CMrg4F>

De grenzen van het pianotrio in de jazz en geïmproviseerde muziek zijn de laatste jaren flink opgerekt. Groepen als EST, The Bad Plus en Jason Moran & the Bandwagon hebben laten zien dat het formaat als vehikel kan dienen voor een breed scala aan muzikale richtingen. Ook het collectieve trio Grünen slaat nieuwe wegen in. Pianist Achim Kaufmann, bassist Robert Landfermann en drummer Christian Lillinger behoren tot de eredivisie van de zinderende Berlijnse improvisatiescene. Op basis van composities van de pianist, maar ook zonder afspraken vooraf maken de drie muziek die typisch Europees is. Soms zijn er in hun caleidoscopische klankbouwsels doorgaande ritmes te vinden, maar op andere momenten viert het pointillisme hoogtij. De stukken van Kaufmann bieden structuur, waarbij zijn liefde voor de muziek van Herbie Nichols en zijn geheel eigen lyriek om de hoek komen kijken. Wat echter vooral pleit voor Grünen is dat hun vrije improvisaties even gestructureerd klinken als het genoteerde materiaal. Daarbij is de intensiteit hoog, zowel in de heftige uptempostukken als in de behoedzame verkenningen van de randen van de stilte.

Herman te Loo

Velkro is een internationaal trio dat zich op dit debuutalbum nadrukkelijk als band presenteert. De Sloveense saxofonist Bostjan Simon, (bas)gitarist Stephan Meidell uit Noorwegen en drummer Luis Candeias (Portugal) scheppen een eigenzinnige groepsclank met hun instrumenten. De ego's (zo die er al zijn) worden gelukkig geparkeerd. Er wordt fantasierijk geïmproviseerd in soundscapes die bij tijd en wijle duister en luguber zijn. Candeias en Meidell kunnen echter ook een hypnotische groove neerzetten die je meesleurt in muziek die refereert aan climactische indie rock, waarbij de tenorsax van Simon als een soort zanger fungeert. Die kan evengoed verleidelijk klinken en vriendelijke liedjes uitkwelen, zoals de opener, 'Flush', of het thema van 'Dope'. Wie al gesmuld heeft van de Belgische revelatie Nordmann kan 'Don't Wait For The Revolution' met een gerust hart aanschaffen. 'Never a dull moment,' heet dat in het Engels.

Herman te Loo

Luister hier naar cd-tracks: <http://bit.ly/1J25leH>

JOHN ENGELS QUINTET

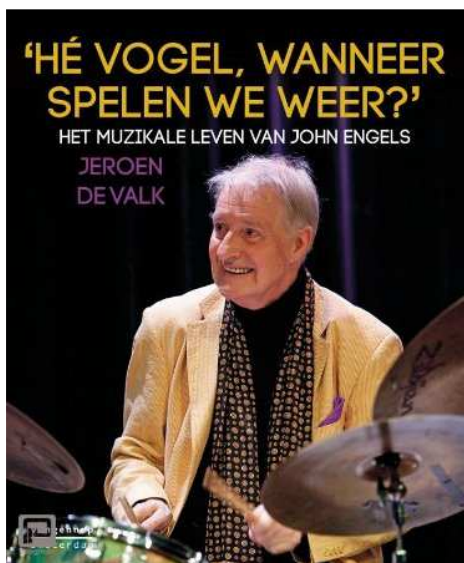
Bezetting:

Jan van Duikeren (tp),
Benjamin Herman (as),
Rob van Bavel (p),
Jan Voogd (b),
John Engels (d).

Datum en plaats:

17 april 2015,
Hothouse Redbad, Leeuwarden.

Drummer John Engels wordt 13 mei aanstaande tachtig jaar. Onder de noemer Vogel Vrij Tour viert hij dat gedurende de maanden april tot en met oktober in een reeks van 24 concerten met verschillende bezettingen. In Hothouse Redbad trad hij aan met zijn John Engels Quintet. Een 'remake' van de Diamond Five, het klassieke hardbopkwintet waarmee hij rond 1960 in jazzclub Sheherazade in Amsterdam beroemd werd. In Leeuwarden speelde het kwintet stukken die 55 jaar geleden ook werden gespeeld. Toen was dat actuele, sensationele muziek. Nu klinkt het vertrouwd, gezellig en eigen. Het concert was een feest van herkenning.

Het net verschenen boek van Jeroen de Valk over John Engels ging in de pauze van het concert gretig van de hand.

Het openingsnummer was heel toepasselijk 'Johnny's birthday', een stuk dat de toenmalige trompettist Cees Smal voor The Diamond Five schreef. Het liep als een gesmeerde bliksem. Natuurlijk kreeg John Engels soloruimte in deze opener. Maar ook in de loop van het concert soleerde hij regelmatig. Het liefst speelt deze drummer dan 'vier om viertjes'. Zo zoekt hij de interactie met zijn medemusici. Na 'Amsterdam blues', ook al van [...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

John Engels. (Foto: Jeroen Hofman)

Cees Smal, bood Engels elk van de muzikanten de gelegenheid om zich volledig aan één stuk te wijden. Saxofonist Benjamin Herman beet de spits af door Dizzy Gillespie's 'Woody'n you' te doorvorsen. Dat deed hij integer en met warmte. Daarbij van harte bijgestaan door het feestvarken, pianist Rob van Bavel en bassist Jan Voogd. Duke Jordans 'Jordu' werd door trompettist Jan van Duikeren ontleed. Tenslotte kreeg Jan Voogd de gelegenheid om zijn kunnen te tonen in 'John's abbey' van Bud Powell.

In de pauze kon 'Hé vogel, wanneer spelen we weer?' worden aangeschaft, het recentelijk verschenen boek van Jeroen de Valk over Engels' muzikale leven. De boeken gingen als warme broodjes over de toonbank en de meegenomen voorraad werd volledig uitverkocht. Na de pauze mocht Rob van Bavel zich nog uitleven in 'Nardis', de standard van Miles Davis, die ruim vijftig jaar geleden zo populair was. Zijn uitgebreide improvisatie over dit thema voerde hij met een bijna klassieke toets uit. Engels bezag het allemaal met tevredenheid, want liever dan zichzelf zet hij zijn medemusici in het licht. Dat vindt hij veel belangrijker. Dienstbaar zijn aan de groep, zorgen dat de muzikale gang van zaken goed verloopt en dat iedereen er plezier aan beleeft. Dan is zijn avond goed.

Hessel Fluitman

FRED HERSCH TRIO

Bezetting:

Fred Hersch (p),
John Hébert (b),
Eric McPherson (d).

Datum en plaats:

10 april 2015,
LantarenVenster, Rotterdam.

In de aankondiging op de website van het podium werd een belangrijke eigenschap van pianist Fred Hersch genoemd: 'zijn voortdurende streven naar schoonheid'. Hij maakte die belofte meer dan waar. Hersch bleek opnieuw een kunstenaar die intelligente muziek maakte. Zijn rechte vingers gleden met een uiterst fijnzinnig toucher over de toetsen. Met een laag volume produceerde hij prachtige klanken. Soms was de sfeer zo intiem dat het gerinkel van glaswerk in een club ontbrak. Achter het trio was een scherm geplaatst om de effecten van de 'droge' akoestiek te reduceren.

Hersch is een kunstenaar die intelligente muziek maakt.

In Wayne Shorters 'Miyako' liet de leider bassist John Hébert soleren. Daarbij zweefden zijn handen boven de vleugel, op zoek naar een spaarzaam maar welgekozen akkoord. Vooral in zijn eigen 'Far away' liet Hersch horen waar hij zo goed in is: zijn twee handen opereerden volledig los van elkaar. Dat was ook het geval in 'Fourrunner' van Ornette Coleman. Gelukkig liet het publiek de muziek steeds volledig wegsterven voordat het applaus klonk. Drummer Eric McPherson gebruikte de meeste tijd geen gewone stokken. Zijn brushes en soft sticks gaven een intiem geluid dat perfect bij het spel van de pianist aansloot. Het hoogtepunt van de avond was minimalistisch solospel van Hersch, dat heel langzaam en subtiel evolueerde naar 'Round midnight'. Prachtig! Maar na vijf kwartier was het over. Het publiek drong lichtjes aan op een toegift, en die kwam er: een blues van Sonny Rollins.

Peter J. Korten

JAZZ OP DE PLANKEN

Fred Hersch tijdens het concert... (Foto: Joke Schot)

...en in de kleedkamer van LantarenVenster. (Foto: Joke Schot)

I COMPANI

30 JAAR JUBILEUMCONCERT

Bezetting:

Frans Vermeerssen, Bo van de Graaf en Frank Nielander (saxen), Paul Vlieks (tp), Wouter van Bommel (b, tp), Hans Sparla (tb), Carel van Rijn en Arjen Gorter (b), Aili Deiwiks en Friedmar Hitzer (vln), Susanne Degerfors (c), Kees Molhoek, Frank van Merwijk en Christoph MacCarty (p), Michel Mulder (p, bandoneon), Eugene Flören (marimba), Makki van Engelen en Fred van Duijnhoven (d), Jos Verest (stem), Martijn Grootendorst (video).

Datum en plaats:

4 april 2015 Lux, Nijmegen.

JAZZ OP DE PLANKEN

Dertig jaar geleden opende in Nijmegen bioscoop Cinemariënburg zijn deuren. Voor die gelegenheid werd de Nijmeegse saxofonist Bo van de Graaf gevraagd muziek te maken bij de openingsfilms van Fellini. Daaraan was een kleine toer langs de jazzpodia gekoppeld met de groep die 'I Compani' werd genoemd. Die kleine toer werd een grote toer met meer dan vijftig optredens dat jaar, en nog opvallender, die groep bestaat nog steeds en is zeer actief. Op de avond voor Pasen vierde Bo van de Graaf deze verjaardag uitbundig in de Lux, de opvolger van Cinemariënburg. Dit optreden was al meer dan een week van tevoren uitverkocht, wat niet alleen bewijst dat I Compani springlevend is maar ook dat deze groep zich nog steeds kan verheugen in een grote schare fans.

Van de Graaf trad deze avond op met een groep van achttien musici, sommige nog uit het begin, andere recentelijk toegetreden. Het programma bestond uit wat oude nummers, enkele nieuwe en hoogtepunten uit het rijke verleden. Die maakten duidelijk hoe goed I Compani al die jaren was en nog steeds is, hoe consequent de rode lijn van Fellini, Bertolucci, Nino Rota en circmuziek door alle jaren heen loopt en hoe uniek deze muziek is in het Nederlandse jazzlandschap. Bo van de Graaf is al die jaren in Nijmegen blijven wonen, wat zeker niet heeft bijgedragen aan de landelijke bekendheid die hij verdient, zowel als bandleider, arrangeur als saxofonist met een breed en overtuigend geluid.

Acteur Jos Verest houdt de muziek op voor Bo van de Graaf. Violiste Aili Deiwiks en pianist Michel Mulder kijken toe. (Foto: Tom Beetz)

In zijn oeuvre speelt het medium film een sleutelrol, en in al die jaren is de combinatie van projectie van filmfragmenten en muziek een essentiële geweest. Ook daarmee was hij dertig jaar geleden zijn tijd ver vooruit. Van de Graaf staat bekend om zijn ongebruikelijke projecten van billenmuziek (met de toen nog onbekende lingerieontwerpster Marlies Dekkers), circus- en operamuziek (waarvan hij eerder gebruikmaakte dan Willem Breuker), concerten met uit afval gemaakte instrumenten, en tango. De tango speelde nu een belangrijke rol met een bewerkte tango van Giuseppe Verdi en met Gato Barbieri's 'Last tango in Paris' met beelden van Maria Schneider en Marlon Brando in een arrangement van Loek Dikker. Alle bezoekers kregen zijn laatste cd cadeau met het nog lopende project 'The night has a thousand eyes', waarin I Compani weer een nieuwe richting inslaat met muziek, beeld en poëzie van Ramses Shaffy, Gerrit Komrij en Pé Hawinkels. **Tom Beetz**

VAN GELDER, BAAS, BENNINK**Bezetting:**

Ben van Gelder (as),
Reinier Baas (g),
Han Bennink (d).

Datum en plaats:

29 maart 2015,
Platform Theater, Groningen.

JAZZ OP DE PLANKEN

De drie B's in actie. Vlnr: Bennink, Baas en Ben.
(Foto: Willem Schwertmann)

Aangekondigd als de 3BS startte het trio **Ben, Baas & Bennink** voor een volle zaal met opvallend veel jonge baardige 'hipsters'. Ze begonnen met een aantal nieuwe stukken van saxofonist Van Gelder, waaronder 'Freeze'. Gitarist Baas viel in de eerste stukken op omdat hij vooral slaggitaar in zijn solo's verwerkt. Het geheel klonk Monkiaans. Dat wordt nog eens benadrukt met één van Monks mooiste nummers 'Ask me now', waarin vooral de jonge spelers van het trio zich compleet uitleefden. Drummer Bennink begon langzaam los te komen. De enorme koffer met ritmische attributen heeft hij daarvoor niet meer nodig en laat hij al wat jaren thuis. Hij begeleidde met een minimalistische drumset: slechts snaredrum en cachon. Dat weerhield hem overigens niet om in Ellington's 'Wig wise' het tempo op te drijven. Baas en Van Gelder hadden geen enkele moeite om hem bij te houden.

Na de pauze klonk er een waanzinnig mooie versie van 'Body and soul'. Bennink liet af en toe de stokken uit zijn handen vallen, maar het bleef allemaal wel functioneel. Echter tijdens de toegift kon Bennink het toch even niet laten en sprong van achter zijn drumstel vandaan om één van zijn karakteristieke solo's op de grond te geven. De 3BS straalden muzikale virtuositeit uit. En ook vooral plezier. Dat kwam over, de zaal vond het prachtig.

Bart Hollebrandse

Reinier Baas verwerkte veel slaggitaar in zijn solo's.
(Foto: Willem Schwertmann)

NEW YORK CALLING

COOL

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Ik sta te zingen in de Astor Room, een net restaurant in Astoria. De mensen aan de bar nippen aan hun Manhattans en Old Fashioneds en wij zetten 'Pennies from heaven' in. Achter mij hoor ik een deur open gaan en daarbij komt een enorme wietlucht vrij. De barman rent naar achter: "Shut that door!". Even later als we pauze hebben drijft de geur van wiet weer onze kant op. Twee mannen gaan naast ons aan de bar zitten en beginnen aan de barsnacks; porties gesuikerde bacon. "You playin' tonight?", vraagt een van de mannen ons. "Yes we are, what are you doing in there?", vraag ik wijzend naar de deur. "We're just finishing up this project, music for the newest NBA game." De barman fluistert me toe dat ik in gesprek ben met DJ Premier. Google hem maar eens, zegt hij, als hij ziet dat ik die naam niet herken. Ondertussen vertelt DJ Premier dat hij een goed lopende studio ('legendarisch' lees ik twee uur later op Wikipedia) had in Manhattan, maar dat hij er in december uit moest omdat de nieuwe eigenaar er luxe appartementen van wilde maken. "Years we've been in there, never had no problems, some real good shit was recorded in there". Uiteindelijk is hij terechtgekomen in de Kaufman Studios in Astoria, dit is de filmstudio waar The Astor Room deel van uit maakt.

Als ik thuiskom google ik DJ Premier en hij blijkt wereldberoemd te zijn door zijn werk als producer voor onder anderen Snoop Dogg, Notorious B.I.G., Kanye West, Jay-z, D'Angelo en Christina Aguilera. In zijn D & D Studios of ook wel HeadQCourterz Studios in Manhattan zijn de meest legendarische hiphopalbums opgenomen. Op Twitter zegt iemand die zich 'Kers' noemt iets dat mij wel aanspreekt: door de verhuizing heeft DJ Premier Astoria in één klap cool gemaakt.

Mijn budget staat niet toe mijn cd bij DJ Premier op te nemen, ook al had ik dan wellicht honderd keer zoveel cd's verkocht. Ik moet het doen met een tandje minder cool, maar natuurlijk ga ik niet, zoals veel muzikanten, naar New Jersey uitwijken voor de opnames. Dat zou ongeveer net zo cool zijn als een deurmat, dus ik ben op zoek gegaan naar geschikte studio's in New York City.

In New York zijn zo ongelooflijk veel studio's te vinden dat het onmogelijk is om ze allemaal serieus te bekijken. Ik ga daarom af op verhalen van medemuzikanten en ik luister naar zoveel mogelijk verschillende cd's die zijn opgenomen in New York. Na grondig onderzoek blijven er twee studio's over; The Samurai Hotel in Astoria en Peter Karl Studios in Brooklyn.

The Samurai Hotel heeft de beste piano en is twintig minuten fietsen van mijn huis. Peter Karl Studios is iets flexibeler qua prijzen en is voor de muzikanten, die allen in Brooklyn wonen, een stuk dichterbij. De ene geluidstechnicus is weinig geïnteresseerd in het project zelf, de andere vraagt me wat mijn favoriete boeken zijn zodat hij een beter beeld van mij krijgt.

Nou, ik ben er nog niet helemaal uit, maar ik bekijk het zoals 'Kers' op Twitter: Brooklyn heeft Jay-Z, Astoria heeft DJ Premier dus wat ik ook besluit, cool wordt het wel.

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds 2013 treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

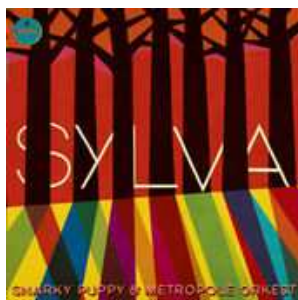
Datum: 20 april 2015

- 1 David Sanborn**
Time And The River (oKeh)
- 2 Marc Cary**
Rhodes Ahead, Vol.2 (Motema)
- 3 Jose James**
Yesterday I Had The Blues (Blue Note)
- 4 Ben Williams**
Coming Of Age (Concord)
- 5 Mathias Eick**
Mid West (ECM)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Snarky Puppy**
[Sylva \(Impulse\)](#)

Met het fantastische Metropole Orkest hebben de Snarkies wederom een geweldig album afgeleverd (zie de recensie elders in dit nummer).

- 2 Joe Lovano & Dave Douglas**
[Sound Prints \(Blue Note\)](#)

Samen met Lawrence Fields, Linda Oh en Joey Baron is deze concertregistratie een lust voor het (geofende) oor. Wat zal dit live een belevens zijn!

- 3 Eric Vloeimans**
[Oliver's Cinema Act II \(V-Flow\)](#)

Het vervolg op 'Oliver's Cinema Act I', maar nog net zo mooi en subtiel gespeeld. De heren verdiepen hun emotionele samenspel, wat veel fraais laat horen.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 12 april 2015

Zangeres Natalia Mateo (aanbevolen door Jazz Forum).
(Foto: Jürg Grosse Geldermann)

[Patrik Sandberg & Magnus Nygren, Orkester Journalen:](#)

Schlippenbach Trio

Features (Intakt Records)

[Cim Meyer, Jazz Special:](#)

Mames Babegenush

Mames Babegenush (Math Records)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid:](#)

Nils Økland Band

Kjølvatn (ECM)

[Luca Vitali, Giornale della Musica:](#)

Monkey Plot

Angående Omstendigheter Som Ikke Lar Seg Nedtegne (HUBRO)

[Axel Stinshoff, Jazzthing:](#)

Punch Brothers

Phosphorescent Blues (Nonesuch)

[Madli-Liis Parts, Muusika:](#)

Robert Jürjendal

Balm Of Light (iapetus 2015)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum:](#)

Natalia Mateo

Heart Of Darkness (ACT)

[Jon Newey, Jazzwise:](#)

Andy Sheppard

Surrounded By Sea (ECM)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru:](#)

Evgeny Lebedev / Anton Revnyuk

Open Strings (Butman Music)

[Jan Granlie, Salt Peanuts:](#)

Luther Thomas

In Denmark (ILK)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK:](#)

Michael Reis Quartet

Capturing This Moment (Doublemoon)

[Henning Bolte, Jazzism:](#)

Tigran Hamasyan

Mockroot (Nonesuch)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

MARK DE CLIVE-LOWE & ROTTERDAM JAZZ ORCHESTRA

Take The Space Trane

Tru Thoughts

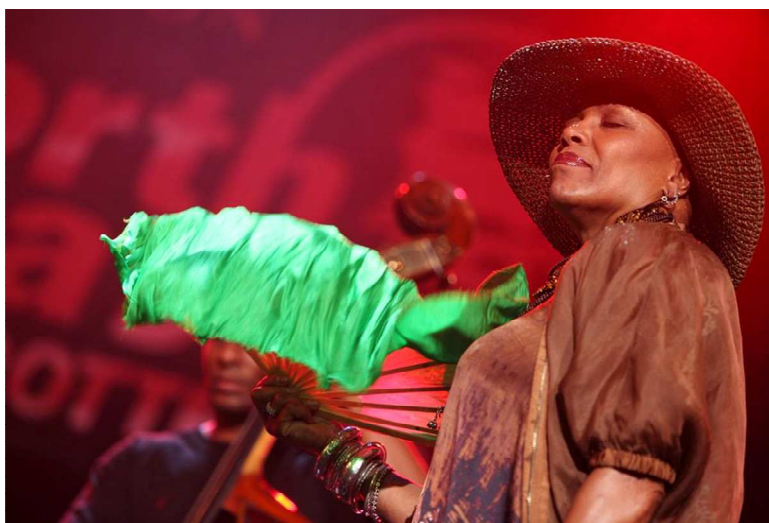

Met o.a.: Rob van Wouw, Rik Mol (tp), Louk Boudesteijn (tb), Marco Kegel, Bart Wirtz, Simon Rigter, Rik van den Bergh (sax), Aram Kersbergen (b), Martijn Vink (d).

De 'gouwe ouwe' komt deze keer niet erg diep onder het stof vandaan. De cd 'Take The Space Trane' werd namelijk in 2009 in de Doelen in Rotterdam opgenomen. Op het album voert de uit Nieuw-Zeeland afkomstige componist, DJ en producer Mark de Clive-Lowe met het Rotterdam Jazz Orchestra zijn complexe composities uit. De plaat kwam wereldwijd uit in 2013. Bij een Engels label. Op 'Take The Space Trane' staat eigentijdse bigbandmuziek. Vergeleken met de conventionele muziek van de eerste cd van het Rotterdams Jazz Orchestra uit 2005, klinkt dit behoorlijk controversieel. De arrangementen van orkestleider Johan Plomp geven de musici veel ruimte om zich uit te leven. Ik hoorde de muziek live tijdens het North Sea Jazz Festival 2010. Er ging toen een storm van compleet nieuwe muziek over me heen. Nu, naar herhaald beluisteren van de cd, zijn de stukken me meer vertrouwd geworden. Ik begin te onderscheiden wat er allemaal gebeurt: de invloed van de toetsenist op het geheel, de collectieve improvisaties en de fantastische ensembles. De op het eerste gehoor wat vreemde geluiden passen steeds beter in het geheel. Ik beveel aan met de interpretatie van Duke Ellington's 'Caravan' te beginnen. Dat is een goed vertrekpunt op de kennismakingstocht door de muziek van de Clive-Lowe in de uitvoering van het Rotterdam Jazz Orchestra.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

INGEZONDEN

Zangeres Dee Dee Bridgewater treedt 30 april in Parijs op. In 2010 stond ze op het North Sea Jazz Festival. (Foto: Joke Schot)

Meer aandacht voor International Jazz Day

In november 2011 benoemde UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) de laatste dag van april tot jaarlijkse International Jazz Day. De eerste editie was op 30 april 2012. Ieder jaar wordt een stad tot centraal podium van de dag uitgeroepen. Dit jaar is dat Parijs. Daar treedt een aantal grote jazzsterren op. Het is de bedoeling dat elders in alle 195 VN-lidstaten lokale initiatieven worden ontplooid. In Nederland wil dat nog niet erg lukken. Lezeres Diny van Rijn breekt een lans voor het evenement.

"De eerste International Jazz Day werd gevierd met een 'sunrise concert' in New Orleans en een 'sunset concert' in het gebouw van de Verenigde Naties in New York. Herbie Hancock speelde bij het krieken van de dag op Congo Square in New Orleans en vloog daarna naar de oostkust voor het avondconcert. Daar stond ook Tineke Postma op het podium, samen met Wayne Shorter en vele groten uit de Amerikaanse jazzscene. Op <http://bit.ly/1aoqynk> is de officiële lancering van International Jazz Day in New York op 30 april 2012 te bekijken. Het New Orleans 'sunrise concert' staat op <http://bit.ly/1NcWsWk>. Na 28 minuten neemt Herbie Hancock het woord en legt hij uit waar het om gaat bij International Jazz Day.

Bands over de hele wereld die op 30 april optreden en Jazzday willen mee vieren, kunnen hun concert aanmelden op de site <http://www.jazzday.com> onder 'events'. Onder het kopje '2014 Netherlands' staan de activiteiten die vorig jaar plaatsvonden, onder meer een concert in de Sugarfactory. En ook deden tien Amsterdamse cafés mee met concertjes. Het is een begin. Begin april stonden er pas twee activiteiten, maar iedereen die op 30 april speelt zou dat kunnen doen in het kader van Jazzday en het op de site kunnen vermelden. Het zou mooi zijn als de dag ook in Nederland een beetje op het netvlies komt. Het is ten slotte voor ons jazzliefhebbers wel ONZE dag!"

Diny van Rijn, Amsterdam

PS: Het sterrenconcert in Parijs is op 30 april live te volgen via de website <http://jazzday.com/>. Onder anderen trompettist Avishai Cohen, zangeres Dee Dee Bridgewater, saxofonist Wayne Shorter, bassist Marcus Miller en drummer Terri Lyne Carrington treden op.

OVERZICHT NOMINATIES JJA AWARDS 2015

Enige tientallen, vooral Amerikaanse, journalisten nomineerden de afgelopen maanden musici voor de toonaangevende jaarlijkse Awards van de Jazz Journalists Association (JJA). De winnaars van 2015 worden medio mei bekendgemaakt en ontvangen hun prijs op 16 juni in de Blue Note Jazz Club in New York City. Een overzicht van de genomineerden in enkele categorieën:

Lifetime Achievement in Jazz

Charles Lloyd,
Chick Corea
Randy Weston

Record of the Year

Jason Moran

All Rise (Blue Note)

Kenny Barron/Dave Holland

The Art Of Conversation (Impulse!)

The Bad Plus

The Rite Of Spring (Sony Music)

Musician of the Year

Ambrose Akinmusire
Chick Corea
Jason Moran

Up & Coming Artist of the Year

Ambrose Akinmusire, Cecile McLorin Salvant, David Virelles, Melissa Aldana
Warren Wolf

Historical Record of the Year

Charles Lloyd

Manhattan Stories (Resonance)

John Coltrane

Offering: Live At Temple University (Resonance)

Miles Davis

Miles at the Fillmore (Miles Davis Bootleg Series Vol 3) (Columbia-Legacy)

Composer of the Year

Ambrose Akinmusire, Arturo O'Farrill
Henry Threadgill, Maria Schneider,
Tom Harrell, Vijay Iyer,
Wadada Leo Smith

Arranger of the Year

Billy Childs, Maria Schneider
Ryan Truesdell
The Bad Plus

Trumpeter of the Year

Ambrose Akinmusire
Terence Blanchard
Wadada Leo Smith

Trombonist of the Year

Conrad Herwig
Steve Turre
Wycliffe Gordon

Guitarist of the Year

Bill Frisell, Mary Halvorson,
Pat Metheny
Russell Malone

Cyrille Aimee is genomineerd in de categorie 'Female Vocalist of the Year'. (Foto: Lyle Daniel)

Female Vocalist of the Year

Cassandra Wilson, Cecile McLorin Salvant, Cyrille Aimee,
Dianne Reeves

Male Vocalist of the Year

Andy Bey, Gregory Porter
Kurt Elling

Large Ensemble of the Year

Arturo O'Farrill Afro Latin Jazz Orchestra
Maria Schneider Orchestra
Vanguard Jazz Orchestra

Midsize Ensemble of the Year

Henry Butler/Steven Bernstein and the Hot 9
Steve Lehman Octet
Wayne Shorter Quartet

Trio or Duo

Fred Hersch Trio, Kenny Barron/Dave Holland
The Bad Plus, Vijay Iyer Trio

Baritone Saxophonist of the Year

Claire Daly, Gary Smulyan, Ronnie Cuber

Tenor Saxophonist of the Year

Chris Potter, Joe Lovano
Mark Turner (Sonny Rollins mag niet meer meedoen)

Alto Saxophonist of the Year

Kenny Garrett, Lee Konitz, Miguel Zenon,
Rudresh Mahanthappa
Steve Lehman

Soprano Saxophonist of the Year

Branford Marsalis, Dave Liebman, Jane Ira Bloom
Sam Newsome, Wayne Shorter

Pianist of the Year

Chick Corea, Fred Hersch, Jason Moran,
Kenny Barron
Matthew Shipp, Vijay Iyer

Bassist of the Year

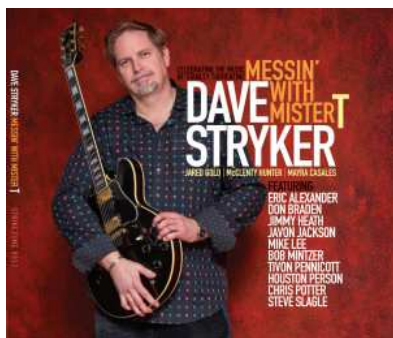
Christian McBride, Dave Holland
Ron Carter

Drummer of the Year

Brian Blade, Eric Harland
Matt Wilson

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 20 april 2015

1 Dave Stryker

Messin' With Mr. T (Strikezone)

2 Russell Malone

Love Looks Good On You (HighNote)

3 Wolff & Clark Expedition

2 (Random Act)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

• **1277**
JazzFlits

JAZZ OP DE PLANKEN

Saxofonist **Joshua Redman** was 13 april in LantarenVenster goed voor een volledig uitverkocht huis. Het was alweer in februari 2012 dat hij daar voor het laatst op het podium stond. De fans kregen een primeur, want Redman speelde die avond voor het eerst zijn nieuwe compositie 'Back from Birma'. Redman werd in Rotterdam begeleid door bassist Reuben Rogers en drummer Gregory Hutchinson. (Foto: Joke Schot)

OVERLEDEN

John J. Vis, 3 april 2015 (86)

Nederlandse producent en impresario. John J. Vis was in zijn jonge jaren jazztrompettist en -saxofonist. Vlak na de oorlog speelde hij nog in Parijs en was hij vanaf 1950 betrokken bij het jazzblad Philharmonic, dat drie jaar bestond. Midden jaren zestig startte Vis zijn loopbaan als producer voor onder anderen Boy Edgar, Misha Mengelberg en Rita Reys. Zijn carrière in de platenbranche begon bij Artone en eindigde bij CBS, waar hij de hoogste man van de Nederlandse tak was.

Ralph Sharon, 31 maart 2015 (91)

Amerikaanse pianist. Ralph Sharon speelde gedurende 45 jaar piano bij zanger Tony Bennett. Ook was hij in die jaren zijn muzikale leidsman. Sharon was na afloop van een optreden altijd snel verdwenen. Vandaar dat hij wel 'The Phantom' werd genoemd.